

பாட்டினில் நெஞ்சம் பறிகொடுத்த பாரதி

வை. சுரேஷ் அ. *

அ இசைத்துறை, ராணி மேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி), சென்னை-600004, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Bharati who Lost his Heart in Songs

V. Suresh a, *

^a Department of Music, Queen Mary's College (Autonomous), Chennai-600004, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
ghatamsuresh@gmail.com

Received: 09-08-2021
Revised: 25-07-2022
Accepted: 01-08-2022
Published: 09-09-2022

ABSTRACT

Senaappothar (Thiruvalluvar) said that water will flow from a well in the sand in proportion to the depth to which it is dug, and knowledge will flow from a man in proportion to his learning. Learned men had been given a fruitful opportunity to explain boundless truths after having dusted many sources, referred to many articles, submerged in the ocean of Bharathi, and selected one facet from many, like a pearl preciously discovered. Bharathi of the Tamil world has disturbed my sleep. My knowledge marches towards completion because I have done this research. At every stage, why did Bharathi, who has won the times and is still alive today, in his lifetime, immersed in music, mesmerised by rhythm, enraptured by songs, and at every stage, why did he lose his mind in "Song?" When examining that, some things become apparent. They are explored in this study. A mind that is not mesmerised by music will be mesmerised by Tamil music. Bharathi had a great desire to make his songs dance in the language of everyone, from the layman to the learned. That's why he has composed music with a great effort like a lyricist so that they should be sung sweetly in his own time, be it hymns, fiery chants of freedom, or Vedanta philosophy. It is clear that Bharathi's patriotic songs, set to music, were the primary accompaniment to the great revolutionary struggles. What we wonder about in this study is song, i.e., beyond music, the origin and evolution of song, its spread in the multiplicity, and its innumerable types. The adventure that has made our hearts go crazy after listening to the song.

Keywords: Bharathiyar Songs, Mahakavi, Vedantam, Songs, Rhythm

முன்னுரை

“காலம், ஒரு சக்தி வாய்ந்த படைப்பாளி பிறந்ததும் ஒரு கோடு கிழிக்கிறது. அந்தப் படைப்பாளி காலமானதும் மீண்டும் மறுகோடு கிழிக்கிறது இந்த இரு கோடுகளுக்கும் இடைப்பட்ட சித்திரமே அவன் சாதனை”.

“பார் மீது நான் சாகாதிருப்பேன்” என்று மார்பு தட்டி, வீறுடன் நோக்கி, காலனை சற்று காலால் மிதிக்க விழைந்த கவி, நம் பாரதி. “பாரதி என்றொரு மகத்துவம் நம் மண்ணில் தோன்றியது யாம் செய்த தவப்பயன்” என்று ஒவ்வொரு இந்தியனும், தமிழனும், தமிழ்மொழியின் மேன்மை அறிந்த அறிஞர் பெருமக்களும், கவிஞர் பெருமக்களும் காலமெல்லாம் போற்றி இருக்க நிற்கும் மகாகவி, நம் பாரதி. காலம் கடந்து நிற்கும் நமது தமிழ் இலக்கியங்கள் போற்றுதலுக்குரியவையாக இருந்தபோதிலும், அவை பாமரனின் நாவினிலே, நாள்தோறும் சுவை உணர்ந்து, பொருளுணர்ந்து, பாடப்பட்டு, பேசப்பட்டு, பழக்கத்திலே, வாழ்வின் வழக்கத்திலே ஆளப் படுவதில்லை. குறிப்பாக

தற்காலத்தில் கல்விக்கூடங்களில் தமிழ் மொழி பாடத்தில், செய்யுள்களில், மனப்பாடப் பகுதிகள் மிகவும் குறைந்துவிட்டன.

வடமொழி வழக்கில், வேதங்கள் முதலாக பெருவாரியான இலக்கிய படைப்புகள், காலம் காலமாக, அமைப்பு மாறாமல், சிதைக்கப்படாமல், எண்ணற்ற தலைமுறைகள் கடந்து நிற்பதற்கு முக்கிய காரணம், சுருதி என்று வழங்கப்படும் - காதல் கேட்டு, மனனம் செய்து, பிறிதொருவருக்கு வழங்குகையில், வாய்மொழி மூலமாக படிப்பித்து வரும் முறையாகும். தமிழில் பக்தி இலக்கியத்தில், இந்த நடைமுறை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இன்றும் உள்ளது.

தமிழ்மொழி வழக்கிலே, புழக்கத்திலே ஏற்படும் மாற்றங்களாலும் கல்விக்கூடங்களில் மிகுதியாக போதிக்க படாமல் இருப்பதாலும், செய்யுட்களாய், கவிதைகளாய், காவியங்களாய் திகழ்ந்து வரும் நமது இலக்கியச் சுரங்கம் பெருவாரியாக கவனிப்பாரற்று காட்சிப் பொருளாக மட்டுமே விளங்கி வருவது ஒப்புக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு உண்மை. தெய்வப்புவரின் திருக்குறள் கூட, இன்று வரை மேற்கோளுக்காக அன்றி உயர் குறிக்கோளுக்கு துணைக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இதுபோன்ற ஒரு நிலை தனது கவிதைகளுக்கும் வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் தீர்க்கதரிசனமாக அன்றே பாரதிக்கு ஒரு திடமான எண்ணம் இருந்ததோ? இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஆய்வுரை

கவிதைகள், கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்பு, இதழியல், காவியம், கேலிச்சித்திரம், சிறுகதை என இலக்கியத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் முத்திரை பதித்த மகாகவி (Bharathiyar, 2007).

இயற்றமிழில் மயங்காத மனம் இசைத் தமிழுக்கு மயங்கி விடும். மனிதன், இயல்பிலேயே, மனம் தொட்ட பாடல்களை, துழ்நிலை மறந்து, கூச்சம் அற்று, உற்சாகத்துடன் பாடத் தயங்குவதில்லை. பாரதியோ, தன் பாடல்கள், பாமரர் முதல் பண்டிதர் வரை எல்லோர் நாவிலும் நடனம் புரிய வேண்டும் என மிகப்பெரிய வேட்கையோடு இருந்தவன். அதனாலேயே, தோத்திரப் பாடல்களாயினும், சுதந்திரத் தீ மூட்டும் சந்தங்களாயினும், வேதாந்த தத்துவச் சாரல்களாயினும் அவை இசை தோய்ந்து, இனிமையாக தன் காலத்திலேயே பாடப்பட வேண்டும், என்று ஒரு வாக்கேயக்காரர் போலவே மிகுந்த பிரயாசையோடு இசை புனைந்து வைத்துள்ளான்.

இன்னொரு காரணமும் உண்டு. பாரதியின் இசைக் கூட்டப்பட்ட பாடல்களின் தனித்தன்மையை ஆராய முற்படும் பொழுது, பாரதியின் சமகாலத்திலும், முன்னாலும் வாழ்ந்திருந்த படைப்பாளிகளின் பின்புலம், குறிக்கோள், இலக்கியம், சமுதாயம் குறித்த பார்வை, ஆன்மீகம் இவற்றை நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகிறது. அந்த காலக்கட்டத்தில், பாரதியைத் தவிர விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய ஒரு சில கவிஞர்களே தேசிய சிந்தனையோடு சுதந்திர வேட்கையோடு பாடல் பாடி, தங்களையும் போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, மக்களிடம் எழுச்சியூட்டும் கொள்கையோடு இருந்தனர். அவர்களினின்றும் மாறுபட்டு, இலக்கணப்பிழையின்றி எளிய தமிழில் இலக்கியம், பக்தி, நாட்டுப்பற்று, வேதாந்தம் ஆகியவை மக்களை சென்றடைய வேண்டும் என்ற உயர்ந்த குறிக்கோள் பாரதியை பற்றிக்கொண்டிருந்தது. அதற்கு இசைப்பாட்டின் தேவையே சரியெனப் பட்டது பாரதிக்கு. பாரதியின் இசையோடு இயைந்த தேசபக்தி பாடல்கள், பெரும் புரட்சி போராட்டங்களுக்கு, உணர்வு கொப்பளிக்கும், முதன்மைத்துணையாய் இருந்தன என்பது வெளிப்படை.

பாட்டு எங்கனம் தோன்றுகிறது?

இதற்கு பாரதியே பதிலளிக்கிறார் "இங்குள்ள ஜந்துக்களிலே மனிதருக்கும் பறவைகளுக்கும் தான் பாடத் தெரியும். பறவைகள் வானத்தில் பறக்கும் வழக்கம் இருப்பதால் அவற்றின் மனநிலை சங்கீதத்திற்கு இசைகின்றது போலும்! மனிதன் உடம்பினாலே பறக்கவிட்டாலும் உள்ளத்தை திசை வெளியிலே பறக்கும் படி செய்கிறான் அப்போது இயற்கையிலேயே பாட்டு தோன்றுகிறது" (Bharathiyar, 2007).

“எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிது கொள்ளக் கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையுடைய காவியமொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன், நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாகின்றான்” (பாரதியார்) என்று குறிப்பிடுகிறார். புகழ் பெற்ற ஒரு கவிதை அல்லது பாடல் எப்படி இருக்க வேண்டும், அதன் சந்தம், மெட்டு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய அவரது கண்ணோட்டம் இதிலிருந்து புலப்படுகிறது.

“பண்ணென்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல்” (Parimelalhagar, 2002). பாடலோடு பொருந்துதல் இல்லையானால் இசை என்ன பயனுடையதாகும்? இதை மறு புறத்திலிருந்து நோக்குங்கால் இசையோடு பொருந்தாத கவிதை என்ன கவிதை? எனக்கொள்ளலாம். பாரதியின் கண்ணோட்டமும் அதுதான். பாரதிக்கு கவிதை இசையோடு பொருந்தியிருக்க வேண்டும்; அது வாயால் இன்பமாக, உணர்ச்சிபூர்வமாக, உணர்வுபூர்வமாக, நவரசங்களின் வெளிப்பாடாக பாடப்பட வேண்டும் என்பது பாரதியின் அவா.

ராக, தாளம் அறிந்த கலைஞன்

பாரதியாரின் சங்கீதத் திறனாய்வை அவர் எழுதியுள்ள சங்கீத விஷயம் என்ற கட்டுரையில் படித்து வியக்கலாம். பாரதியின் பாடல்களைப் படிக்கும் போதும், பாடும் போதும், அவரது இசை அமைப்பையும் மனதில் கொண்டால் பாடல்கள் இன்னும் அதிகச் சுவையுடன் தேனாகத் தித்திக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. மஹாகவி பாரதியாரின் இசை ஞானம் மிக அற்புதமானது. கவி பாட வல்லவராக இருந்த அவர், தனது பாடல்களுக்கு உரிய ராகங்களைக் கண்டு இசை அமைப்பவராகவும் திகழ்ந்தார். இதை ஒரு வரையறுப்பு வாக்கியமாகவே கொள்ளலாம் (Bharathiyar, 2007). அவரது பாடல்களுக்கு அவர் தேர்ந்தெடுத்த ராகங்கள் அவரை ஒரு இசை மேதை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும். பாடல்களின் ராகங்கள், சந்தம், வர்ண மெட்டு ஆகியவற்றை பாரதியார் முறையாக தேசிய கீதங்கள் பகுதியில் கொடுத்துள்ளார். மஹாகவி பாரதியாரின் தோத்திரப்பாடல்களுக்கு அவரே உரிய இசையை அமைத்துள்ளது ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். பல ராகங்களும் மெட்டுகளும் பாரதியாரின் இசைத் திறமையை நன்கு உணர்த்துகின்றன. பாரததேவியின் திரு தசாங்கம் என்ற தலைப்பிலே நாமம், நாடு, நகர், மலை, ஆறு, ஊர்தி, படை, முரசு, தார், கொடி என பத்து அங்கங்களும் ஒவ்வொரு வெண்பாவாக, பத்து ராகங்களில், ராகமாலிகையாய் பாட விரும்பியுள்ளார். “பாரதி சங்கீத ஞானமுள்ளவர்; கவிதைக்கும் சங்கீதத்துக்கும் உள்ள சம்பந்தம் உணர்ந்தவர். தாம் எழுதிய பல கவிதைகளை ராகம், தாளம் என்று இசைக் குறிப்புத் தந்து பல்லவி, சரணங்கள், எனக் கீர்த்தனை பாணியில் எழுதித் தமது முன்னோடிகளான கோபாலகிருஷ்ண பாரதி, அருணாசலக் கவிராயர் முதலியோரின் பாதையை இன்னும் பெரிதாக்கினார்”.

சிந்தில் மயங்கிய சித்தர், எவ்வகைப்பாவிலும் சமர்த்தர்

எட்டயபுர சமஸ்தானத்தில் ஒரு முறை தன்னை கேலி செய்த புலவர்களை வாயடைக்க வைக்க அடியொற்றி முதன் முதலாய் காவடிச்சிந்து மெட்டில்

“பச்சைத் திருமயில் வீரன்

அலங் காரன் கவு மாரன் - ஒளிர்

பன்னிரு திண்புய பாரன் - அடி

பணி சுப்பிர மணியற்கருள்

அணிமிக் குயர் தமிழைத் தரு

பக்தர்க் கெளிய சிங் காரன் - எழில்

பண்ணு அண் ணாமலை யூரன்!”, என்று கவிதை புனைந்த பாரதி பின்னாளில் (Bharathiyar, 2007).

‘எங்கள் தாய்’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த ‘தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும்’; மாகாளியின் புகழைப் பாடும் ‘காலமாம் வனத்திலண்ட’; ‘தேடியனைச் சரணடைந்தேன்’ போன்ற, மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்ட காவடிச் சிந்துகளை பாடினார். “வில்லினை ஒத்த புருவம் வளைத்தனை வேலவா வடிவேலவா”, தன்னிலை மறந்து ஆடவைக்கும் காவடிச் சிந்து.

பெரும்பாலும் நொண்டிச் சிந்தில் வரும் தனிச் சொற்கள் மூவசைக்கு மிகாமல் வரும். நாலசைத் தனிச்சொல்லும் அருகி வரும். பாரதியும் நொண்டிச்சிந்தில்,

"அஞ்சி அஞ்சி சாவார் -இவர்

அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே

சிப்பாயை கண்டு அஞ்சுவார் - ஊர்

சேவகன் வறுதல்கண்டு மனம்பதைப்பார்" என இலக்கணமாய் புனைந்துள்ளார் (Bharathiyar, 2007).

தாயுமானவர் ஆனந்த களிப்பு மெட்டை "பாரத தேசம்", "தமிழ் தாய்" என பல பாடல்களுக்கு கையாண்டுள்ளார் அருணகிரிநாதர் பெரிதும் கையாண்ட சந்த அமைப்பை பாரதியாரும் எடுத்தாண்டுள்ளார் (Bharathiyar, 2007). தமிழ் மொழி வாழ்த்தில்,

"தான தனத்தன தான தனத்தன

தான தந்தா னே" என்று சந்தத்தை கொடுத்து,

"வாழ்க நிரந்தரம், வாழ்க தமிழ் மொழி

வாழிய வாழிய வே" என தொடங்கி பாடியுள்ளார் (Bharathiyar, 2007).

ஆயினும் சந்தங்களுக்குள் சிறைப்பட்டு இருக்கமுடியாமல் அவரது சொற்கள் பல இடங்களில் நீண்டும் விட்டிருக்கின்றன.

வசனக்கவிதையில், பாம்பு பிடாரன் இசையை வர்ணிக்கிறார் "இனிய இசை சோகமுடையது என்று கேட்டுள்ளோம்; ஆனால் இப்பிடாரன் இசைக்கும் இசை இனியதாயினும், சோக ரசம் தவிர்ந்தது". (பாரதியார்) எனக்கூறி, மேலும் அவன் இசையில்,

"தான தந்தன தான தந்தத் தா தனத்

தான தந்தன தான தந்தன தா"

என சந்தம் கண்டு விளக்குகிறார் (Bharathiyar, 2007).

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியின் நந்தனார் சரித்திரத்தில் உள்ள பல வர்ண மெட்டுக்களை கோபம், ஏளனம் மற்றும் வாத, பிரதிவாதங்களுள்ள பாடல்களுக்கு கையெடுத்துள்ளார் (Bharathiyar, 2007).

நவரச(வாத) கவிஞன்

வீரம், கோபம், வியப்பு, நடுவுநிலை, வெறுப்பு, நகை, துயரம், மற்றும் சிருங்காரம் ஆகியவை நவரசங்கள் ஆகும். கவிதை, பாட்டு, சித்திரம், முதலிய தெய்வக் கலைகளை, உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாக நவரசங்களின் துணைகொண்டு இசைக்கும் போது தெய்வீகம் கைகூடுகிறது.

சங்கீத விஷயம் என்ற கட்டுரையிலே, "இசையில், நவரசங்களும் சேர வேண்டும்". "கருணாரசமும் (அதாவது சோகமும்), சிருங்கார ரசமும் தான் நமது தேசத்தில் நடைபெறுகின்றன". மற்ற, வீரம், கோபம், ரௌத்திரம், வியப்பு, வெறுப்பு, அச்சம், நகைப்பு, சாந்தம் என்ற ரசங்களின் விலாசம் பாட்டிலே காணப்படவில்லை. நல்ல பாட்டு பாடினால் நல்ல மதிப்பு தானாக வரும். "திருஷ்டாந்தமாக ஹாஸ்ய ரசம் தோன்றும்படி ஒரு ராகத்தை விஸ்தரிக்கும்போது, அதிலே, அர்த்த சேர்க்கை இல்லா விடத்தும் ஜனங்கள் கடகடவென்று சிரிக்க வேண்டும்". (இது இன்று வரை கேட்டிராத புதிய ஆலோசனை. ஹாஸ்யத்துக்கு வார்த்தைகளோ, சேஷ்டையோ அதி முக்கியம். ஒரு ராக

ஆலாபனம், ஹாஸ்யத்தை தூண்டவேண்டுமென்றால், அது எங்கனம்? பாரதியார் உதாரணம் கொடுக்கவில்லை; இதுபோன்ற எத்துணையோ புதுமைகளை படைக்க காலம் அவரை விட்டுவைக்கவும் இல்லை)

“ரௌத்ர ரசம் தோன்றும்படிப் பாடினால், அதை கேட்கும்போது ஜனங்களுக்கு மீசை துடிக்க வேண்டும் கண்கள் சிவக்க வேண்டும்”. “வீர ரசமுள்ள பாட்டை ஒரு வித்வான் பாடும்போது ஜனங்கள் எல்லாம் தம்மையறியாமல் முதுகு நிமிர்ந்து தலை தூக்கி உட்கார வேண்டும் அவர்கள் விழியிலே வீர பார்வை உண்டாக்க வேண்டும் அப்போதுதான் பாட்டு சபலமாகும்” “பொருளிலும், ஓசையிலும் ரசம் கலக்காத பாட்டினை இனிமேல் தமிழ்நாட்டில் வழங்கலாகாது” என்று சொன்னபடியே, நவரசம் தோய்ந்த பாடல்களால் நம் எண்ணங்களில், உணர்வுகளில் ஜாலம் புரிந்த சித்தர் (Bharathiyar, 2007).

நாட்டியத்தையும் விட்டுவைக்கவில்லை நம் பாரதியார். பாரதியாரின் இளைய மகள் சகுந்தலா பாரதி கூறுகையில், “பரத நாட்டியத்திலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர் பாரதியார். கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் ஆனந்த நடனம் என்ற பாடலை அவர் அடிக்கடி பாடிப் பரவசம் அடைவார் தகத் தகத் தகத் தகதகவென ஆடாமோ முதலிய பாட்டுக்களில் அவர் மனத்தில் ததும்பிய நாட்டிய பரவசத்தின் மேன்மை வெளியாகி இருக்கின்றது” (Nalli Kuppusamy Chettiyar, 2013).

பாட்டைக் கொடுத்து, பாட்டை வேண்டி, பாட்டால் களித்து

“பண்டைச் சிறுமைகள் போக்கி என் நாவில் பழுத்த சுவைத் தமிழ் பாடல் ஒரு கோடி மேவிடச் செய்குவையே” என்று விநாயகரை வேண்டினாலும்,

“நண்ணும் பாட்டினொடு தாளம் மிக நன்றாய் உளத்தழுந்தல் வேண்டும் - பல பண்ணில்கோடி வகை இன்பம் நான் பாட திறனடைதல் வேண்டும்” என்று மாகாளியைக் கோரினாலும்,

“வீணையடி நீ எனக்கு, மேவு விரல் நான் உனக்கு,

பண்ணு சுதி நீ எனக்கு, பாட்டினிமை நான்உனக்கு

நாத வடிவானவளே, நல்ல உயிரே கண்ணம்மா” என்று காதலியைக் கூடினாலும்,

“வேதம் பாடிய சோதியைக் கண்டு

வேள்விப் பாடல்கள் பாடுதற்குற்றேன்

நாத வார்க்கடலினொலியோடு

நற்றமிழ்ச் சொல்லிசையும் சேர்ப்பேன்” என்று தூரியனைப் பாடினாலும்,

“புள்ளினம் ஆர்த்தன, ஆர்த்தன முரசம், பொங்கியது எங்குஞ் சுதந்திர நாதம், வெள்ளிய சங்கம் முழங்கின கேளாய்” என சுதந்திர வெறியூட்டினாலும்,

“ஆடுவோமே பள்ளு பாடுவோமே” என ஆனந்தக் களியாடினாலும், கன்னித் தமிழைப் போற்றினாலும், கயவர்க்குற்றம் கடிந்தாலும், பாட்டைக் கருவியாக்கி, பாட்டிசையைப் போற்றியே கவிதைகள் பெருகியுள்ளன! இசையை வசப்படுத்துவதை வரமாக கேட்கும் பாரதியார், அவ்வரத்தை எல்லா நிலைகளிலும் பிரயோகிக்கவும் துணிகிறார் (Bharathiyar, 2007).

பாட்டினில் அன்பு செய்! (இசையே இறையாய்! இறையே இசையாய்!)

“புதிய ஆத்திச்சூடி” யில் அறுபத்து ஆறாம் கட்டளை “பாட்டினில் அன்பு செய்”. “மண்ணுலகத்து ஓசைகள் காற்றும் வானவன் கொண்டுவந்தான். பண்ணில் இசைத்த அவ்வொலிகள் அனைத்தையும் பாடி மகிழ்ந்திடுவோம்” (Bharathiyar, 2007).

இயற்கை சக்திகளின் அசைவிலிருந்து ஒலிகள் தோன்றுகின்றன. அவற்றினின்று இசையும் தோன்றியிருக்கிறது. காற்று அசைவிலும், தண்ணீரின் சலசலப்பான ஓட்டத்திலும், நெருப்பின்

சீற்றத்திலும், இடியின் ஓசைகளிலும், மரங்கள் செடி கொடிகளின் அசைவிலும், விலங்குகளின் குரலிலும், பறவைகளின் சத்தத்திலும், நாம் இசையின் வடிவங்களை காண்கிறோம் (Seenivasan, 2002). இவையாவும் பஞ்ச பூதங்களின் வெளிப்பாடுகளே. ஓசைகளும் ஒலிகளும் இசையாய் வடிவம் பெற, அவை மனத்தினில் உள்வாங்கப்பட்டு குரலோசை ஆகவும் இசைக்கருவிகளின் மேல் விளையாடும் விரல் இசை ஆகவும் புறம் வரவேண்டும்

குயில் பாட்டில் இசையின் மகிமை பற்றி ஏராளமாகச் சொல்கிறார் பாரதியார். பிரம்மனைப் பார்த்து வியந்து பாராட்டி எண்ணற்ற அவன் படைப்புகளில் ஏற்றம் மிகுந்ததாய் தான் காண்பது பாட்டே, என்பதை,

“சால மிகப் பெரிய சாதனைக் காண் இஃதெல்லாம்
தாலமிசை நின்றன் சமர்த்துரைக்க வல்லார் யார்?
ஆனாலும் நின்றன் அதிசயங்கள் யாவினுமே
கானா அமுதம் படைத்த காட்சி மிக விந்தையடா!
காட்டு நெடுவானம் கடலெல்லாம் விந்தை எனில்
பாட்டினைப் போல் ஆச்சரியம் பாரின் மிசை இல்லையடா!
பூதங்கள் ஒத்து புதுமை தரல் விந்தை எனில்
நாதங்கள் சேரும் நயத்தினுக்கு நேரமோ
ஆசை தரும் கோடி அதிசயங்கள் கண்டதிலே
ஓசை தரும் இன்பம் உவமையிலா இன்பமன்றோ?”

கோலாட்டம், நலுங்கு பாட்டு, வண்டிப் பாட்டு, நடுகைப் பாட்டு, கோவில்களில், சங்கும் முரசும் சேரப் பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்கள், காலைப் பாட்டுகள், மாலைப் பாட்டுகள், பாராட்டுப் பாடல்கள், வாழ்த்துப் பாடல்கள், கூத்துப் பாடல்கள், காதல் பாடல்கள், மேடைப்பாட்டுகள், சபைப்பாட்டுகள், இப்படி எண்ணற்ற பாட்டு வகைகள் நிறைந்து, “இசைபட வாழ்தல்”, “இசையின்றி வாழ்வில்லை” என்று, பாரதத்தோர் வாழ்க்கை முறையில், இசை மிகுந்த தொன்மையும், உயர்ச்சியும் அடைந்திருப்பது நம் தனிப்பெருமை! இப்பெருமை பாரதியின் வாக்கினின்று வெளிப்படும்போது, நற்கருப்பஞ்சாற்றினிலே, பாலும், தேனும் கலந்ததுபோல் தமிழோடு இனிக்கிறது (Bharathiyar, 2007).

“கானப் பறவை கலகலவெனும் ஓசையிலும்
காற்று மரங்களிடைக் காட்டு மிசைகளிலும்
ஆற்று நீரோசை அருவி ஒலியினிலும்
நீலப் பெருங்கடல் எந்நேரமுமே தான் இசைக்கும்
ஓலத்திடையே உதிக்கும் இசையினிலும்
மானுடப் பெண்கள் வளரும் ஒரு காதலினால்
ஊன் உருகப் பாடுவதில் ஊறிடுந் தேன் வாரியிலும்
ஏற்றநீர்ப் பாட்டின் இசையினிலும் நெல் இடிக்கும்
கோற்றொடியார் குக்குவெனக் கொஞ்சும் ஒலியினிலும்
சுண்ணம் இடிப்பார் தம் சுவை மிகுந்த பண்களிலும்
பண்ணை மடவார் பழகு பல பாட்டினிலும்
வட்டமிட்டுப் பெண்கள் வளைக்கரங்கள் தாம் ஒலிக்கக்

கொட்டி இசைத்திடும் ஓர் கூட்டமுதப் பாட்டினிலும்

வேயின் குழலோடு வீணை முதலா மனிதர்

வாயினிலும் கையாலும் வாசிக்கும் பல் கருவி

நாட்டினிலும் காட்டினிலும் நாள் எல்லாம் நன்றொலிக்கும்

பாட்டினிலும் நெஞ்சைப் பறி கொடுத்தேன்”

முறையற்ற இசை எவ்வாறு பழுதாகி பயனற்றதாகுகிறது என்பதை எதுகை, இயைபொலி பிரயோகங்களால் சுவாரஸ்யமாக குறிப்பிடுகிறார் (Bharathiyar, 2007).

“காதல் காதல் காதல் பாடலில்,

“நாதம், நாதம், நாதம்,

நாதத்தேயோர் நலிவுண்டாயின்

சேதம், சேதம், சேதம்” என்றும்

“தாளம், தாளம், தாளம்,

தாளத்திற்கோர் தடையுண்டாயின்

கூளம், கூளம், கூளம்” என்றும்

“பண்ணை, பண்ணை, பண்ணை,

பண்ணிற்கோர் பழுதுண்டாயின்,

மண்ணை, மண்ணை, மண்ணை.” என்றும்

பாடி இசையமைப்பின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறார் (Bharathiyar, 2007).

பாரதியின் பார்வையில், பெண்கள் பாட்டு

பாட்டினை பற்றி பாரதி ஆர்வம், ஆச்சரியம் மற்றும் ஆதங்கம் எல்லாமும் கொண்டிருந்திருக்கிறார். ஒரு பக்கம் சாஸ்திரிய சங்கீத அமைப்பு, பாடுவோரின் திறம், அவர்களது நிறை குறைகள், ஆகியவை குறித்து விளக்கமாக கருத்துக்களை கூறும் பாரதி, சாமானியமாக பாடும் பொதுஜனங்களுடைய வாழ்க்கையோடு ஒன்றிவிட்ட இசை பற்றியும் மிகவும் உற்சாகத்தோடு விவரிக்கின்றார் (Kalpana, 2020).

வீட்டு விழாக்களில் பெண்கள் சாஸ்திரிய மற்றும் பாரம்பரியமாக வந்த பாடல்களை பாடுகையில், அவர்களுடைய இசை அறிவு, தாளக்கட்டு உச்சரிப்புப் பிழைகள், இவற்றையெல்லாம் அலசி, பாரம்பரிய பாடல்களுக்கு இடையே நுழைந்துவிட்ட சில நாகரிக அசுத்தங்களையும் குறிப்பிட்டு, “தமிழ் பெண்களின் பாட்டை, கையெடுத்து வணங்குகிறோம். ஆனால் அதில் ஏற்படுத்த வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பல இருக்கின்றன” என்று ஆதங்கத்தோடு குறிப்பிடுகிறார் (Bharathiyar, 2007).

கும்மிப் பாட்டு, பள்ளிப் பாட்டு, கிளிப்பாட்டு, நலங்குப் பாட்டு பள்ளியறைப் பாட்டு, அம்மானைப் பாட்டு தாலாட்டுப் பாட்டு முதலிய பெண்களுடைய பாட்டெல்லாம் மிகவும் இன்பமான வர்ணமெட்டு. தமிழர்களின் தாய், தங்கை, காதலி, முதலியவர்கள் பாடும் பாட்டு மறக்கக்கூடிய இன்பமா? ஞாபகம் இல்லையா? என்று உரிமையோடு நினைவூட்டுகிறார் (Bharathiyar, 2007).

“மாதர் தீங்குரல் பாட்டில் இருப்பாள்

மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்

கீதம் பாடும் குயிலின் குரலை

கிளியின் நாவை இருப்பிடம் கொண்டாள்”

பாரதியின் தனிச்சிறப்பு தான் ஒரு பார்வையாளனாக மட்டும் இருந்து விடாமல் தன் மனதில் பட்ட எண்ண ஓட்டங்களை நேர்மையுடன் வகைப்படுத்திக் கூறி பிழைகளுக்குண்டான தீர்வையும் உண்மையான ஆதங்கத்துடன் எடுத்துரைப்பது தான் (Bharathiyar, 2007). குடும்ப ஸ்திரீகளின் பாட்டிலே தாளக்கட்டு இல்லை என்ற பெரும்பாலோர் கூறுவதை, பெண்களுக்கு தாளஞானம் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது மிகவும் சிரமம் என்றும் அவர்களுக்கு இதய உணர்ச்சி கொஞ்சம் குறைவு என்றும் சிலர் தப்பாக பேசுவதை குறிப்பிட்டு, குறை கூறுவதை நிறுத்தி, அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார். பெண்களுக்கான இசை ஞானம் பற்றி குறிப்பிடும் அதே நேரத்தில், “பெண்களை பாடவே கூடாது என்று ஆக்கிவிடாதீர்கள். பிறகு உலக வாழ்வும் இல்லை கல்யாண பாட்டுகளும் தாலாட்டு பாட்டுகளும் காதல் பாட்டுகளும் நின்று போனால் பிறகு சுடுகாடு தான் மிச்சமாகும்” (பாரதியார்) என்று கடுமையாக எச்சரிக்கிறார்

“கவிதைத் தேட்டமுடையோர் நமது பெண்களின் பாட்டைத் தேடிப்பார்த்தால் சில இடங்களில் நல்ல கவிதை கிடைக்கும். நலங்கு பாட்டு முதலியவற்றில் கூட சில இடங்களிலே முத்துப்போல வார்த்தைகள் அகப்படும். தொழிற்பெண்களின் பாட்டு மிகவும் ரசமானது. சந்தமும் இன்பம். ஒன்றுக்குப் பாதி நல்ல கவிதை!” (Bharathiyar, 2007).

ஒரு மகாகவி என்று போற்றப்படுபவர், பாமரர்களின் நாட்டுப் பாடல்களை கேட்டு அதிலும் உத்வேகம் ஊட்டக்கூடிய சொற்களும், சொற்றொடர்களும், கவிதைகளும் வசப்படும் என்று கூறுவது என்னே ஒரு மாண்பு! சூழ்நிலை மறந்து பாட்டினில் தன்னை தொலைத்து, களிக்கும் கவிக் குழந்தை நம் பாரதி.

பாரதியின் எழுத்துக்களில் லயம்

லயத்தை, பாட்டிற்கான தாளக்கட்டு என நேர்பொருள் கொள்ளுங்கால், பாரதி இசைவடிவம் கொடுத்த எல்லா கவிதைகளுக்கும் தாளத்தை நிர்ணயித்துள்ளார்.

போர்வீரர் அணிவகுப்பிற்கு ஏற்ற தாளம், திஸ்ரம் என்று அழைக்கப்படும், மூன்று எண்ணிக்கை கால அளவுள்ள, தகிட, தகிட என்ற நடையில் அமைந்த கதியாகும். “பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே” என்ற பாடலுக்கு அவர் அமைத்த கதி, பாட்டை பாடும் எவரையும் வீர நடை புரியவைக்கும்!

திக்குகள் எட்டும் சிதறி.... எனத்தொடங்கும் மழையை வர்ணிக்கும் பாடலில்,

“தக்க தீம் தரிகிட” “தாம் தரிகிட” என்று ஐதிகள் முழங்கும்!

வேறொரு லயம் உண்டு. ஒரு கவிதையின் துடிப்பு மற்றும் வேகம் என்பதை அக்கவிதையின் லயம் என்று குறிப்பிடலாம் (Bharathiyar, 2007). ஒரு வரி அல்லது வசனத்தில் அழுத்தப்பட்ட மற்றும் அழுத்தப்படாத வடிவத்தால் லயத் துடிப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. ஒரு கவிதையில் வார்த்தைகள் மற்றும் உணர்வுகளின் அர்த்தத்தை வலுப்படுத்த லயம் உதவும். ஒரு கவிதையில் லயமானது, கவிதையின் வரிகளில் உள்ள வார்த்தைகளின் அமைப்பு, இயக்கம் மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் திருப்புதல் ஆகியவற்றில் வெளிப்படுகிறது. காது மற்றும் மனத்தால் பகுத்து அறியப்படுகிறது.

ஆக, எந்த ஒரு வரையறையிலும் கவிதைக்கு லயம் அத்தியாவசியமாகிறது. லயம் மேவிய சொற்களும் சொற்றொடர்களும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான விளைவுகளை கேட்போரிடம் ஏற்படுத்துகிறது. சமநிலையை அளிக்கிறது. நாம், பாரதியின் மனோலயத்தின் வேகத்தை, மன ஓட்டத்தின் விசையை, அவர் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களின், வார்த்தைகளின் மற்றும் வாக்கியங்களின் காலப்ரமாணத்தை ஒரு தனி நீண்ட நெடிய ஆய்வாக செய்தால் மட்டுமே இசையையும் தாண்டிய பாரதியின் லயத்தை நாம் உணர முடியும்.

ஆய்வுப்பயன்

நம் பாரத தேசத்தின் மக்களின் வாழ்க்கை முறையில் ஒரு அங்கமாக அன்றாட செயல்களில் பின்னிப் பிணைந்து விட்டது இசை. இன்பம், துன்பம் என இரண்டு வகையான உணர்ச்சிகளுக்கும் உறுதுணையாய் நின்று இன்பத்தை கூட்டியும், துன்பத்தை குறைத்தும், உற்சாகத்தையும், ஆறுதலையும், தேவைக்கு ஏற்ப வழங்குவதற்கு இசை உற்றதுணை ஆகிறது. பிறந்தபோது குழந்தைக்கு தாலாட்டுப் பாட்டும், இறந்தபோது ஒப்பாரி பாட்டு மாக பிறப்பிலிருந்து அத்தனை நிலைகளிலும் பாரதம் பாட்டில் வளர்ந்திருக்கிறது. இதையே, “நாரத கான நலந்திகழ் நாடு” (எங்கள் நாடு), என்று குறிப்பிடுகிறார் (Bharathiyar, 2007).

கம்பன், இராமாயணத்திலே, நாட்டுப் படலத்தில், கோசல நாட்டு மக்கள் பொழுதுபோக்கும் வகையை குறிப்பிடுகையில், “பருந்தோடு நிழல் சென்றன்ன இயல் இசைப் பயன் துய்ப்பாரும்”, (1-2-15) (கம்பராமாயணம்) என்று, பருந்தோடு நிழல் செல்வதைப் போல், பாடலுக்கு ஏற்ப அமைந்த இசையினைத் துய்த்தனர் என்கிறார். பாரதியோ, தன்னுடையமென்னும் ஒளி கொண்டு, தன்பாட்டென்னும் பருந்தினிற்கு தான் தேர்ந்த இசை யென்னும் நீங்கா நிழல் சேர்த்து, தரணியில் பறக்கும்படிச் செய்துள்ளார்.

பாரதி தன் வாழ்நாளில் முதல் வெண்பா எழுதிய நாள் முதல் இறுதிக்காலம் வரை பாட்டை தன் உயிர் மூச்சு மற்றும் கருத்துக்களின் தூக்கு கலமாக வைத்து, மற்ற துறைகளின் சிறப்புக்கு பாட்டை ஆயுதமாக கையாண்டார் என்பதே உண்மை. பாட்டை தவிர்த்து பாரதியை காணமுடியாது. பாட்டில்லாமல் அவர் பன்முகமும் காணப்பெறாது. கதைகள், கட்டுரைகள் எழுதும் எழுத்தாளனாய், சுதந்திர வெறியூட்டும் பேச்சாளனாய், பத்திரிகை நடத்திக் கருத்து சொல்பவனாய் மட்டும் நின்றிருந்தால், சரித்திரம் இடம் கொடுத்திருக்கும், பலரில் ஒருவனாய்.

இன்று ஒப்பற்றவனாய் பாரதி பன்முக துறையிலும் நிகரற்று போற்றப்படக் காரணம், அவர் பாடல்கள், பாரதியின் ஒவ்வொருமுகத்துக்கும் முகவரியாய் அமைந்தது தான். நாம், பாரதியை, அவர் பாட்டாலேயே அறிய, உணர, வியக்க, வழிவகுத்தது அப்பாட்டிசையின் பெருமையே! வெறும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் பொங்கிய வெள்ளம் பாரதியின் படைப்புகள். அவற்றை ஆய்ந்து, உணர்ந்து, கடைமடை வரை கொண்டு சேர்த்து ஆராதிக்க, நமக்கோ பல நூற்றாண்டுகள் தேவைப்படும்.

முடிவுரை

காலன் சற்று மனம் இளகியிருந்தால், காலத்தை சற்றே நம் கவிக்கு வழங்கியிருந்தால், கண்ட கனவெல்லாம் நனவாக, இந்த பாரதத்தை, ஏன், வையகத்தையே, தமிழைப்பாட வைத்திருப்பார் நம் பாரதி. நமது நாட்டின் தூய இசை மரபில் எல்லாவிதமான இசை முறைகளையும் பாட்டுகளையும் வளர்க்க வேண்டும் நாட்டுப்பாடல், நாடோடிப் பாடல் முதல் செம்மை சால் இசைப் பாட்டுகள் வரை நமது பாட்டினில் அன்பு செய்து வளர்ப்போம். பாட்டுகள் இயற்றுவவர்களை, பாட்டுக்கு இசை அமைப்பவர்களை, பாட்டுகளை பாடுபவர்களையும் பாராட்ட வேண்டும். ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். பாரதியின் காலத்துக்குப் பிறகு அவருடைய கவிதைகள் பல இசை விற்பன்னர்களால் திரையிசை வல்லுநர்களால் கையாளப்பட்டு பொதுமக்கள் மத்தியில் சிறந்த வரவேற்பைப் பெற்றன. இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் இசைக்கலைஞர்கள் புதுமையான ராகங்களை கொண்டு பாரதியின் பாடல்களுக்கு மெட்டமைத்து பாடி வருவதும் வரவேற்கத்தக்கதே. ஆயினும், ஆர்வக் கோளாறினால் இதுபோன்ற மெட்டு அமைத்தலில் மிதமிஞ்சிய பிருகாக்களும் சங்கதிகளும் புகுத்தப்பட்டு பாரதியின் உணர்வுமிக்க சொல்லாடல் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகிறது என்பது வருத்தம் தருகிறது. கடந்த நூற்றாண்டிலேயே சில பிரபல கருநாடக இசை விற்பன்னர்கள் ராகமாலிகையாக மெட்டமைத்து பாடுகையில், ராக லட்சணங்களை முதன்மைப்படுத்தி, கவிதையின் கருத்துக்களில் கவனம் செலுத்த தவறியதாக தோன்றுகிறது. பாட்டுகள் மனிதனுக்கு நிம்மதியையும் மகிழ்ச்சியையும் தருகின்றன. உடலில் தெம்பையும் ஊக்கத்தையும் கொடுக்கின்றன. பாட்டுகளும் அதன் கருத்துக்களும், மனிதனுக்கு அறிவை ஊட்டி, பெருக்கி வளர்கின்றன. மனிதன் தனது அன்றாட உழைப்பை முடித்தவுடன் அவனுக்கு

ஓய்வும் நிம்மதியும் தேவைப்படுகிறது. அது அவனை மறுநாள் உழைப்பிற்கு தயார்படுத்துகிறது அதற்கு இசையும் கலையும் இலக்கியமும் பாட்டும் அவசியமாகிறது. இயல் இசை நாடகம் என்று முத்தமிழை வளர்த்த இப்பூமியில் பாட்டினில் அன்பு செய்து, போற்றி வளர்ப்போமாக! பாட்டினில் அன்பு செய் என்று கட்டளையிட்ட பாரதியின் கூற்றை சிரம் ஏற்று பாட்டினாலே அன்பு செய்து, பாட்டின் பெருமையால் நாட்டின் பெருமையை, நானிலம் அறியச் செய்த பாரதத்தாய் ஈன்ற மாணிக்கமாம், சுப்பிரமணிய பாரதி அடியொற்றி, நேர்மையுடனும் நெஞ்சுரத்துடனும் மானுடம் போற்றுவோம்!

References

- Bharathiyar, (2007) Bharathiar Kavithagal, Kumaran Kumaran Pathippagam, Chennai, India.
- Kalpana, B., (2020) Bharathi's Concept of Women Liberation: Legacy and novelty, Tamil Aivu Kalanjiyam, Coimbatore, India. <https://doi.org/10.34256/tak20201>
- Nalli Kuppasamy Chettiyar, (2013) Yaar Bharathi, Sri Bhuvaneshwari Pathippagam, Chennai, India.
- Parimelalhagar, (2002) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Seenivasan, A., (2002) Bharathiar Puthiya Aathichudi, Sri Bhuvaneshwari Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License